

Innst. S. nr. 74

(1999-2000)

Innstilling fra justiskomiteen om billighetserstatninger av statskassen

St.prp. nr. 23 (1999-2000)

Til Stortinget

1. Innledning

Stortinget vedtok 26. oktober 1999 organisatoriske endringer i billighetserstatningsordningen, bl.a. bortfaller klageadgangen til Stortinget over Billighetserstatningutvalgets vedtak. Justisdepartementet har fastsatt ikrafttredelsestidspunktet for den nye ordningen til 20. november 1999. Etter vedtakets pkt. 3 skal klager over vedtak fattet av Billighetserstatningsutvalget før ikrafttredelsestidspunktet fremmes for Stortinget. De klager som fremmes i denne proposisjonen, er slike klager.

Utskrift av Billighetserstatningsutvalgets vedtak og dokumentene i samtlige saker følger vedlagt proposisjonen som uttrykt vedlegg.

Etter redegjørelsen for Billighetserstatningsutvalgets arbeid inntatt i St.prp. nr. 97 (1998-99), har Billighetserstatningsutvalget behandlet 121 saker. Det er innvilget billighetserstatning i 42 saker med til sammen kr 3 445 000. Erstatningsutbetalingene i de enkelte sakene ligger mellom kr 30 000 og kr 150 000.

2. Klagesaker

Sak nr. 1

NN, født 1950, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av følgetilstand etter strålebehandling for underlivskreft.

Statens helsetilsyn uttalte at den ytre bestråling som søker hadde fått, var i samsvar med datidens retningslinjer og hadde medført helbredelse. Søkers plager måtte etter Helsetilsynets vurdering anses som en påregnelig komplikasjon, og billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det bl.a. at søker har kommet spesielt uheldig ut sett i forhold til andre i liknende situasjon. Skadene har hatt store konsekvenser for hennes dagligliv, fritid og sosiale aktiviteter.

Statens helsetilsyn viser til at klagen ikke inneholder nye opplysninger som skulle tilsi en annen tilråding i saken.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 2

NN, født 1916, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av feilbehandling ved X sykehus. Søker mener det må skyldes en forsømmelse av helsevesenet, når en av komponentene i et brudd i skulderen ikke ble oppdaget ved den primære behandling.

Statens helsetilsyn viste til at behandlingen hadde fulgt vanlig anerkjente prinsipper, og billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Statens helsetilsyn viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og opprettholder sin tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 3

NN, født 1939, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av at han feilaktig fikk diagnosen epilepsi.

Statens helsetilsyn viste til at diagnosen epilepsi ble støttet av utenforstående sakkyndige og underbygget ved påvisning av hjerneskode m.m. Billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen fastholder søker sin påstand om at det ble foretatt en feildiagnostisering. Det er senere foretatt undersøkelser som ikke har gitt samme funn som tidligere undersøkelser.

Statens helsetilsyn opprettholder sin tidligere tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 4

NN, født 1927, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av at hun over et tidsrom på 26 år har vært urettmessig tvangsinnlagt ved sykehus.

Statens helsetilsyn pekte på at det ved den type lidelse søker har kan bli nødvendig med hyppig inngripen fra helsevesenets side. Ut fra det som fremgikk av journalene ble det vist til at innleggelsene hadde vært åpenbart berettigede. Billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det i hovedsak til at søker har blitt behandlet, diagnostisert og medisinert som sinnslidende, uten at hun har vært psykisk syk.

Statens helsetilsyn viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og opprettholder sin tidligere tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 5

NN, født 1937, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av psykiske og fysiske plager etter en operasjon i 1976, der det høyre brystet ble fjernet på grunnlag av mistanke om kreft.

Statens helsetilsyn viste til at det behandlingsvalg som ble foretatt, må vurderes på grunnlag av de opplysningene som forelå på operasjonstidspunktet. Til tross for usikkerhet om svulsten var ondartet eller ikke, valgte man å operere. Helsemyndighetene kan ikke klandres for det valg som ble foretatt, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til at hun også har hatt plager etter en silikonprotese i det opererte brystet, og for øvrig vises det til tidligere anførsler.

Statens helsetilsyn viser til at det ikke foreligger nye opplysninger om de prøver og vurderinger som ble foretatt i forbindelsen med mistanken om brystkreft. Det foreligger for øvrig ikke dokumentasjon på en sikker sammenheng mellom silikonproteser og generelle lidelser fra hud, ledd og muskler. Helsetilsynet opprettholder sin tidligere tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 6

NN, født 1928, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull oppfølging av helsevesenet etter yrkesskade.

Statens helsetilsyn uttalte at søker arbeidet ved X i tiden fra 1951 til 1964, og at han der ble utsatt for støveksposisjon. I en 3-års periode ble han også utsatt for løsemidler. Han ble i 1964 og 1972 utsatt for en ulykke som medførte nakkeskade. Helsetilsynet pekte bl.a. på at søkers løsemiddelpåvirkning må sies å ha vært mer

kortvarig enn det som vanligvis er tilfelle for løsemiddelskader. I tillegg er hans mest fremtredende symptom en tilstand som ikke passer med løsemiddelskade. Billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at han er uenig i den diagnosen han har fått. Det hevdes at det er overveiende sannsynlig at hans problemer skyldes en yrkesskade.

Statens helsetilsyn viser til at det i klagen ikke dokumenteres at søkerens helseproblemer skyldes svikt i helsetjenesten, og opprettholder sin tidligere tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 7

NN, født 1953, har søkt om billighetserstatning av staten på grunnlag av feilbehandling ved X sykehus da hun i 1981 ble operert for livmormedfall. Etter operasjonen fikk hun blærelammelse.

Statens helsetilsyn viste til at det ikke er faglig grunnlag for å hevde at operasjonen representerte et uheldig møte med helsevesenet. Billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Helsetilsynet viser til at det ikke foreligger nye opplysninger som gir grunnlag til å forandre tidligere tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 8

NN, født 1961, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av feilbehandling ved X sykehus da hun fikk sterke smerter og narkolepsi etter et keisersnitt i 1987.

Statens helsetilsyn viste til at søker fikk en sjelden komplikasjon etter keisersnittet, og at hun ble operert for dette ca. 10 år senere. Søkers symptomer var ukarakteristiske og den lange tiden mellom keisersnittet og tidspunktet for det helbredende inngrep, kunne etter Helsetilsynets oppfatning ikke lastes helsevesenet. Billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Statens helsetilsyns vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Statens helsetilsyn viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og tidligere tilråding opprettholdes.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 9

NN, født 1948, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av den behandling hun fikk på forskjellige sykehus etter en øyeskade. Det ble hevdet at det store antall leger som hadde behandlet henne og den manglende kommunikasjonen disse imellom, var årsaken til hennes plager.

Statens helsetilsyn viste til at hun hadde fått en adekvat behandling, men at behandlingen dessverre ikke hadde ført frem. Billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Helsetilsynet viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og opprettholder sin tidligere tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 10

NN, født 1944, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull undersøkelse og informasjon forut for en brystoperasjon i 1970, samt feildagnose av medfødt misdannelse i halsvirvelsøylen.

Statens helsetilsyn viste til at det ikke var noe å bemerke til de undersøkelsene og behandlingene som søker hadde fått. Det ble også bemerket at det normalt ikke finnes symptomer på de som er født med den aktuelle misdannelsen. På denne bakgrunn ble billighetserstatning ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til at det ikke ble tatt vevsprøver, og at hun fikk fjernet et bryst uten at det forelå noe medisinsk grunnlag for dette.

Statens helsetilsyn viser til at man på grunnlag av de foreliggende funn fant indikasjoner på at venstre bryst burde fjernes, og opprettholder sin tidligere tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 11

NN, født 1964, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull informasjon om mulige skadevirkninger av en CT-undersøkelse. Han viste til at 4 mennesker døde av røntgenkontrastmiddelet som ble brukt ved denne undersøkelsen i 1992.

Statens helsetilsyn viste til at søker selv ikke hadde hatt noen komplikasjoner etter CT-undersøkelsen, og billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Justisdepartementet viser til at det anførte grunnlaget helt klart ikke kan føre frem, og opprettholder tidligere tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 12

NN, født 1948, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av komplikasjoner etter strålebehandling og at diagnosen tumorspredning burde ha kommet på et langt tidligere tidspunkt.

Statens helsetilsyn viste til at til tross for at søker hadde fått behandling etter gjeldende prinsipper og retningslinjer, måtte det kunne sies at hun hadde fått komplikasjoner i en usedvanlig grad. På bakgrunn av dette, kombinert med den forsinkede diagnosen, anbefalte Statens helsetilsyn billighetserstatning med kr 100 000. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Statens helsetilsyns vurdering, og billighetserstatning ble tilkjent med kr 100 000.

Det klages over beløpets størrelse. Søker viser til at andre som har blitt skadet ved strålebehandling har fått fra kr 250 000 og oppover.

Statens helsetilsyn viser til at saken ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og tidligere tilråding opprettholdes.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 13

NN, født 1970, har søkt om billighetserstatning på grunn av for sen behandling av en medfødt hofteskade og feilbehandling ved X sykehus der ischiasnerven ble skadet.

Statens helsetilsyn fant ikke grunnlag for å kritisere den kirurgiske behandlingen av søker, men at enkelte forhold likevel lå på grensen til det kritikkverdige. I tillegg var søker blitt utsatt for en rekke uhell, og dette hadde til sammen medført et langvarig og komplisert sykdomsforløp med et dårlig sluttresultat. Helsetilsynet anbefalte en erstatning på kr 100 000. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og billighetserstatning ble ytet med kr 100 000.

I klagen anføres det at erstatningen er for lav sett i forhold til de feil helsevesenet har begått.

Statens helsetilsyn viser til at søknaden ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og opprettholder sin tidligere tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 14

NN, født 1964, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av senvirkninger etter strålebehandling i 1980.

Statens helsetilsyn viste til at det var en klar årsaksammenheng mellom strålebehandlingen og de forandringene man finner ved søkers reduserte lungefunksjon. Da han også hadde fått en rekke bivirkninger etter strålebehandlingen, ble billighetserstatning anbefalt med kr 100 000. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurderinger, og billighetserstatning ble tilkjent med kr 100 000.

I klagen vises det til at det i det vesentligste ble fokusert på søkers spiserørproblemer i vedtaket, men at også andre organer ble stråleskadet.

Statens helsetilsyn viser til at det ikke foreligger nye medisinske opplysninger, og tidligere tilråding opprettholdes.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 15

NN, født 1950, har søkt om billighetserstatning av statskassen i to omganger. Det ble først søkt om billighetserstatning på grunnlag av uberettiget plassering og mishandling på barnehjem. I denne saken klaget søker over beløpets størrelse, men i klagen ble det anført nye grunnlag for billighetserstatning. De nye grunnlag var at søker ikke har fått den skolegang han hadde krav på og at hans sengevætingsproblemer kunne vært avverget dersom bruk av medikamenter var blitt iverksatt på et tidligere tidspunkt.

Barne- og familiedepartementet viste til at plasseringen av søker ved X barnehjem sannsynligvis ikke var vurdert ut fra hva som var søkers beste og at vedtaket derved var i strid med dagjeldende lovgivning. Søker ble også utsatt for mishandling under barnehjemsoopholdet. Barne- og familiedepartementet tilrådte på denne bakgrunn at billighetserstatning ble ytet med kr 70 000 på dette grunnlag.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet anså at skolemyndighetene måtte bebreides søkers mangelfulle skolegang, og anbefalte billighetserstatning med kr 50 000 på dette grunnlag.

Statens helsetilsyn viste til at medikamentell behandling ved sengevæting først ble tatt i bruk mot slutten av 60-tallet. Søker fikk slik behandling fra 1966. Helsetilsynet pekte videre på at denne typen behandling kun blir brukt som en siste utvei, og billighetserstatning ble ikke anbefalt på dette grunnlag.

Justisdepartementet sluttet seg til de forberedende instansers vurdering, men anbefalte at erstatningen totalt ble satt til kr 120 000. Billighetserstatningsutvalget fant på bakgrunn av tidligere praksis i slike saker at det samlede erstatningsbeløp burde settes til kr 110 000.

I klagen anføres at søker ikke anser erstatningen som dekkende på bakgrunn av de lidelser han har vært utsatt for.

De forberedende faginstanser opprettholder sine opprinnelige tilrådinger i saken.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 16

NN, født 1957, som er av omstreiferslekt, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av ødelagt barnedom og mangelfull skolegang. Forholdene ved X arbeidskoloni, hvor familien i perioder bodde, var meget kritikkverdige og han fikk ikke den nødvendige ekstraundervisning i skolen.

Barne- og familiedepartementet fant at barnevernsmyndighetenes rolle i saken ikke kunne karakteriseres som klanderverdig, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker i det vesentlige fikk den skolegang han etter datidens lovgivning hadde krav på, og konkluderte med at skolemyndighetene ikke kunne bebreides

for hans manglende utbytte av skolegangen. Billighetserstatning ble ikke anbefalt på dette grunnlag.

Justisdepartementet og Billighetserstatning utvalget sluttet seg til fagdepartementenes vurdering.

I klagen vises det til erklæringer fra sakkyndige hvor søkers uførhet begrunnes i hans oppvekstforhold. Det anføres at barnevernsmyndighetenes manglende inngripen må ansees som grunnlag for å tilstå billighetserstatning, og vises til at søkers søskenbarn er ytet billighetserstatning ut fra samme oppvekstforhold.

De forberedende instanser opprettholder sin tidligere tilråding. Det bemerkes bl.a. at de nevnte søskenbarn ikke er ytet billighetserstatning på det samme grunnlag.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 17

NN, født 1963, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av manglende omsorg fra barnevernets side etter en omsorgsovertakelse med plassering i barnehjem. I tillegg er det anført at hun ble utsatt for voldelige og seksuelle overgrep under samvær med sin mor etter at omsorgen var overtatt.

Statens ungdoms- og adopsjonskontor viste til at forholdene på barnehjemmet ble diskutert med de involverte partene. Hva gjaldt påståtte overgrep fra morens side, ble det vist til at ingen i hjelpeapparatet var kjent med dette. Statens ungdoms- og adopsjonskontor fant at det ikke var grunnlag for å bebreide barnevernsmyndighetenes befatning med saken, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatning utvalget sluttet seg til vurderingen. Billighetserstatningsutvalget bemerket at søkers anførsler om seksuelle overgrep ikke kunne ansees bevist.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Statens ungdoms- og adopsjonskontor viser til at klagen ikke gir grunnlag til å endre den tidligere tilråding i saken.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 18

NN, født 1946, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av feilplassering på institusjon og mangelfull skolegang.

Barne- og familiedepartementet viste til at de ikke kunne se at det forelå tilstrekkelig grunnlag for å anta at barnevernet hadde forsømt sitt ansvar, og billighetserstatning ble ikke anbefalt. Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at det synes å foreligge en forsømmelse fra kommunens side da søker mangler et halvt års skolegang. Billighetserstatning ble anbefalt med kr 30 000.

Justisdepartementet og Billighetserstatning utvalget sluttet seg til fagdepartementenes vurdering, og billighetserstatning ble tilkjent med kr 30 000.

Det klages over billighetserstatningens størrelse.

De forberedende faginstanser opprettholder sine tidligere tilrådingar.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 19

NN, født 1950, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av uberettiget plassering på barnehjem og mangelfull grunnskoleopplæring. Familien var reisende.

Barne- og familiedepartementet viste til at det kan ha forekommet saksbehandlingsfeil ved barnevernets behandling av saken, men at eventuelle feil ikke har hatt betydning for selve vedtaket om omsorgsovertakelsen eller oppholdet på institusjonen. Billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker bare hadde 3 års folkeskole og at han først som 13-åring begynte i 1. klasse. Det ble videre vist til at søker med sine institusjonsopphold har hatt større vanskeligheter enn de fleste, og billighetserstatning ble anbefalt med kr 80 000.

Justisdepartementet anbefalte billighetserstatning med kr 100 000. Billighetserstatningsutvalget mente imidlertid at oppholdet på Y ikke var så kritikkverdig som Justisdepartementet hadde lagt til grunn, og billighetserstatning ble tilkjent med kr 80 000.

Det klages over beløpets størrelse. I klagen er det anført at søker aldri skulle vært plassert på Y i det han ikke er mentalt tilbakestående.

De forberedende faginstanser opprettholder sine tidligere tilrådingar.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 20

NN, født 1958, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av en for sen sykehusinnleggelse, samt uregelmessigheter under sykehusoppholdet. Det er videre søkt om erstatning på grunnlag av mangelfull skolegang og mobbing.

Statens helsetilsyn fant ikke grunnlag for å hevde at han har hatt et uheldig møte med helsevesenet, og billighetserstatning ble ikke anbefalt på dette grunnlag. Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet uttalte at skolen med et vanskelig utgangspunkt hadde lykket med å legge grunnlaget for at søker gjennomførte sin fagutdanning, og billighetserstatning ble ikke anbefalt på dette grunnlag.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til fagdepartementenes vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det bl.a. at søker var ordblind og at han av den grunn burde ha fått ytterligere hjelp.

Statens helsetilsyn og Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet finner ikke å kunne endre sin tidligere tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 21

NN, født 1932, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang under den andre verdenskrig, herunder også den fornorskingspolitikken som ble ført overfor samene.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker var i opplæringspliktig alder i perioden 1939 til 1946, og kan ha tapt inntil 4 års skolegang som følge av krigen. Departementet fant at søker ikke kunne sies å ha kommet vesentlig verre ut enn andre i samme situasjon. Det ble videre vist til at det undervisningstilbudet hun fikk, måtte vurderes ut fra datidens fornorskingspolitikk. Billighetserstatning ble dermed ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at søknaden er behandlet på linje med andre søknader fra samer, som er begrunnet med tapt skolegang og fornorskingspolitikken, og tidligere tilråding opprettholdes.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 22

NN, født 1935, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av manglende grunnskoleopplæring. Søker er av omstreiferslekt og levde hele sin barndom et omflakkende liv sammen med sin familie.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker har tapt skolegang som følge av flukt til Sverige under krigen. Departementet fant at hun hadde kommet vesentlig dårligere ut enn andre norske borgere i tilsvarende situasjon, og anbefalte en erstatning på kr 60 000.

Justisdepartementet sluttet seg til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementets vurdering. Billighetserstatningsutvalget fant imidlertid at søkers tapte skolegang i det vesentlige måtte sies å skyldes de rådende krigsforholdene, og søknaden ble avslått.

I klagen vises det til at søker ble tvunget til å avslutte skolegangen før tiden på grunn av omfattende mobbing fra både lærere og elever. 7 av hennes 8 søsken har fått billighetserstatning.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding om at erstatning ytes med kr 60 000. Justisdepartementet påpeker bl.a. at også en av søkers søstre har fått avslag med samme begrunnelse som anført av Billighetserstatningsutvalget i denne saken.

K o m i t e e n slutter seg til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementets vurdering, og anbefaler at søker innvilges billighetserstatning med kr 60 000,-.

Sak nr. 23

NN, født 1943, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang som følge av dårlige lærerkrefter på folkeskolen, og at det ikke ble tatt hensyn til hans mulige dysleksi.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at de forhold søker beskriver ikke var uvanlige på den tid han var i opplæringspliktig alder. Departementet fant at søker ikke kunne sies å ha kommet spesielt uheldig ut sammenlignet med andre i samme situasjon, og billighetserstatning ble ikke tilrådd.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementets vurdering, og billighetserstatning ble ikke ytet.

I klagen anføres i hovedsak at det ikke kan være relevant for vurderingen hvorvidt forholdene i landet generelt sett var dårlige på denne tiden. For øvrig fastholdes manglende oppfølging av søkers mulige dysleksi.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet finner ikke grunn til å endre sin tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 24

NN, født 1938, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang. Det er anført at hun bare har hatt 6 og et halvt års skolegang, og at de første skoleårene har hemmet hennes skoleutvikling i betydelig grad da hun i denne tiden var sterkt hørselshemmet.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet mente at søkers opplærings situasjon ikke hadde vært så uvanlig at hun har falt spesielt uheldig ut i forhold til andre, og billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at klagen ikke inneholder nye opplysninger som tilsier at tidligere tilråding bør endres.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 25

NN, født 1981, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av at hun ble mobbet på skolen og at skolen ikke har satt inn tiltak mot dette.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at det etter lang og fast praksis ikke gis billighetserstatning på grunn av mobbing.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne konklusjonen, og utvalget bemerket at hvorvidt det foreligger en forsømmelse fra skolemyndighetenes side, i tilfelle må avgjøres av domstolene. Billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det i hovedsak til at søker har fått varige mén av mobbingen, og at skolen ikke tok mobbingen alvorlig.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at klagen ikke inneholder nye opplysninger som tilsier at tidligere tilråding bør endres.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 26

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang og feilplassering på skole for evneveike.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at det er godtgjort at søker fullførte 7 års folkeskole. Det ble vist til at det ikke foreligger opplysninger som sannsynliggjør at han ble feilplassert ved hjelpeskole eller at hans rettigheter på annen måte ikke ble tilstrekkelig ivaretatt etter det regelverk som da gjaldt. Det ble likevel bemerket at X kommunes makuleringspraksis effektivt har avskåret skoleverket fra å dokumentere søkers tidligere skolegang.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at det heller ikke nå foreligger dokumentasjon som sannsynliggjør at hans opplæring innenfor det kommunale "sær opplærings systemet" var en feilplassering, og tidligere tilråding opprettholdes.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 27

NN, født 1931, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang. Søkers familie var reisende.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at søker har gjennomført syvårig grunnskoleopplæring, og billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det bl.a. til at søkers søster har fått billighetserstatning.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 28

NN, født 1942, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang og sviktende omsorg av det offentlige.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet uttalte at søker hadde gjennomført hele sin obligatoriske skolegang og i tillegg mottatt yrkesskoleopplæring innenfor spesialskolesystemet. Departementet fant at hans barndom og ungdom hadde vært preget av mangelfull primær omsorg med oppvekst i institusjonsmiljø, men at det ikke kunne dokumenteres feilplassering i skolealderen. Billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til disse vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det blant annet til at man ikke hadde omtalt en rapport fra søkers psykolog.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder tidligere tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 29

NN, født 1938, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull grunnskoleutdanning.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viste til at manglende dokumentasjon om søkers skolegang har gjort det vanskelig å vurdere hvorvidt hun har kommet spesielt uheldig ut i forhold andre. Departementet fant likevel å kunne anbefale at søker ble tilkjent billighetserstatning, da beslutningen om å skrive ut søker av skolen etter 6. klasse måtte anses som en meget lettvint løsning. Departementet fant under tvil å anbefale billighetserstatning med kr 50 000.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble tilkjent med kr 50 000.

I klagen vises det til at det tilkjente beløp er meget lavt sett i forhold til at hun har fått hele sitt livsgrunnlag ødelagt på grunn av dårlig oppfølging på skolen.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet fastholder sin tidligere tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 30

NN, født 1935, som er av omstreiferslekt, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet fant at søker kun hadde hatt noe over ett års grunnskoleopplæring, slik at hun måtte anses å ha mistet det meste av sin skolegang. Departementet anbefalte at billighetserstatning ble tilkjent med kr 60 000. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble tilkjent med kr 60 000.

I klagen opplyser søker at hun måtte adoptere bort sin sønn, og at hun ikke våget å spørre om hjelp til hus i Y kommune.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at klagen ikke inneholder nye opplysninger vedrørende søkers skolegang, og tidligere tilråding opprettholdes.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 31

NN, født 1950, som er av omstreiferslekt, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av mangelfull skolegang.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet kunne ikke finne dokumentasjon på den skolegang søker selv hevdet hun hadde fått. Departementet fant at

søker ikke hadde fått den skolegangen hun hadde krav på, og billighetserstatning ble anbefalt med kr 60 000.

Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble tilkjent med kr 60 000.

Det klages over beløpets størrelse.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet viser til at klagen ikke inneholder nye opplysninger vedrørende søkers skolegang, og tidligere tilråding opprettholdes.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 32

NN, født 1939, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av det økonomiske og karrieremessige tap han har lidt etter at han i 1968 ble utsatt for et helikopterhavari i Forsvaret som førte til at han ble lam i begge bena. Søker var yrkesmilitær.

Forsvarsdepartementet viste til at søker hadde fått den økonomiske kompensasjon han hadde krav på i form av erstatning og trygdeytelser etter gjeldende regelverk, og billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Forsvarsdepartementets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det bl.a. til at ulykken skyldes kritikkverdige forhold i form av mangelfull kontroll og oppfølging av helikopterflygere fra Forsvarets side.

Forsvarsdepartementet opprettholder tidligere tilråding.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 33

NN, født 1922, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av et rettsforlik inngått ved X herredsrett i 1946, hvor søker undertegnet et skjøte. Det ble anført at han ikke var til stede i rettsmøtet hvor forliket ble inngått, og at han ikke har mottatt takstsummen på kr 24 500, som var det avtalte vederlag. Justisdepartementet viste til rettsboken hvor det fremgår at søker var tilstede i rettsmøtet, og at skjøte var undertegnet av ham.

Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Justisdepartementets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Justisdepartementet viser bl.a. til at søker burde ha benyttet rettsmidler mot rettens avgjørelser dersom han ikke var fornøyd med disse. Tidligere tilråding opprettholdes.

K o m i t e e n tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 34

NN, født 1937, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av at hun ble forbigått som arving fordi det ikke ble utstedt dødsfallsprotokoll.

Justisdepartementet viste til at arvingen selv har ansvaret for å holde seg orientert om sin arverett. Det forelå ikke opplysninger som skulle tilsi at skifterettens behand-

ling hadde medvirket til at søker ble utelatt ved det private skiftet, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Justisdepartementets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres at skifteretten var forpliktet til å foreta nærmere undersøkelser.

Justisdepartementet viser til at det i klagen ikke fremkommer nye opplysninger som er av en slik art at de gir grunnlag for en endring av tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

3. Komiteens tilråding

Komiteen viser til proposisjonen og det som står foran, og råder Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

I

Klagen fra følgende tas til følge og innvilges billighetserstatning:

Sak nr. 22 NN kr 60 000

II

Klagen fra følgende tas ikke til følge:

Sak nr. 1. NN
Sak nr. 2. NN
Sak nr. 3. NN
Sak nr. 4. NN
Sak nr. 5. NN
Sak nr. 6. NN
Sak nr. 7. NN
Sak nr. 8. NN
Sak nr. 9. NN
Sak nr. 10. NN
Sak nr. 11. NN
Sak nr. 12. NN
Sak nr. 13. NN
Sak nr. 14. NN
Sak nr. 15. NN
Sak nr. 16. NN
Sak nr. 17. NN

Sak nr. 18. NN
Sak nr. 19. NN
Sak nr. 20. NN
Sak nr. 21. NN
Sak nr. 23. NN
Sak nr. 24. NN
Sak nr. 25. NN
Sak nr. 26. NN
Sak nr. 27. NN
Sak nr. 28. NN
Sak nr. 29. NN
Sak nr. 30. NN
Sak nr. 31. NN
Sak nr. 32. NN
Sak nr. 33. NN
Sak nr. 34. NN

III

Beløpene føres til utgift over kap. 2309 Tilfeldig utgifter, post 01.

Oslo, i justiskomiteen, den 9. desember 1999

Kristin Krohn Devold
leder

Jan Petter Rasmussen
ordfører

Jan Simonsen
sekretær